

XIV.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 8de Februar 1876).

Uagtet Udvalget maa tilraade Folkethinget at vedtage nærværende Lovforslag uændret, har man dog ved enkelte af de paa samme opførte Personer havt nogle Betænkkeligheder. Disse skulle fremsættes senere, idet de leilighedsvis knyttes til de almindelige Bemærkninger, som man finder Anledning til at gjøre i det Følgende.

Under Folkethingets 1ste Behandling af Lovforslaget fremkom den Oplysning (Folkethingets Forhandlinger Sp. 898—900), at det kan hændes i Danmark bosatte Udlændinge, som ved Lov have faaet Indfødsret paa det Vilkaar, at de inden 1 Aar godtgjøre at være løste fra deres tidligere undersaatlige Forhold, og for hvem der paa derom gjort Ansøgning til vedkommende fremmede Regjering er udfærdiget Løsningsbevis, at de ikke faae dette tilsendt, fordi de ikke have vidst og vel neppe have kunnet vide, at dette Dokument efter den i enkelte fremmede Regjeringskontorer brugelige Forretningssagang bliver liggende, indtil det af vedkommende Ansøger reklameres og betales. I denne Anledning rettede Udvalget under 25de f. M. en skriftlig Forespørgsel til Udenrigsministeren, om han havde Midler til at forebygge, at noget Lignende fremtidig fandt Sted, da vedkommende Ansøgere ellers udsattes for ei at komme i Besiddelse af den dem ved Loven betingelsesvis tilstaaede Indfødsret.

Paa denne Forespørgsel svarede Udenrigsministeren den 28de f. M. i en til Udvalgets Formand rettet Skrivelse blandt Andet følgende:

„ . . . da den Person, som ved Lov betingelsesvis har erholdt dansk Indfødsret, er en fremmed Stats Undersaat, indtil den ved Loven stillede Betingelse er opfyldt, er den rette Fremgangsmaade den, at den Paagjældende henvender sig

enten direkte eller gennem sit Lands herværende diplomatiske eller konsulare Repræsentant til Overrigsheden i det Land, til hvilket han endnu staar i Undersaatsforhold. Udenrigsministeriet har imidlertid, naar Andragende derom hertil indgaves, fremsendt den Paagjældendes til den fremmede Stats Regjering stillede Andragende om Løsning af hans hidtidige undersaatlige Forhold til den kongelige Gesandt i vedkommende Stat med Paalæg om at befordre dette Andragende til dets Bestemmelse og anbefale det Ansøgetes Opfyldelse. Den danske Gesandt har derefter modtaget Løsningsdokumentet, forfudsvis erlagt det for sammes Erhvervelse skyldige Gebyr og indsendt det til Udenrigsministeriet til videre Foranstaltning. Denne Fremgangsmaade, hvorved den i Deres Skrivelse fremhævede Mislighed undgaas, er Udenrigsministeriet villigt til ogsaa fremtidig at anvende, forsaavidt Vedkommende betimelig til Udenrigsministeriet indsender sit til den fremmede Stats Regjering rettede Andragende om Løsning, og dersom det maatte anses nødvendigt, vil Indenrigsministeriet formentligen vise sig villigt til samtidigt med at kommunikere de paagjældende Personer, at Indfødsret betingelsesvis er dem tilstaaet, tillige at gjøre dem opmærksomme paa, at de ved en Henvendelse til Udenrigsministeriet kunne forvente, at den ovenomtalte Assistance vil blive dem ydet.“

Udvalget tillader sig at henlede Indenrigsministerens særlige Opmærksomhed paa det i ovenstaaende Skrivelse fremsatte Tilbud fra Udenrigsministeriets Side.

I Forbindelse hermed kunde det muligvis interessere at se følgende Oplysninger, som ere uddragne af Løsningsbeviser for naturaliserede Udlændinge, og som, uagtet de naturligvis ikke ere fuldstændige, dog maa kunne yde fremtidige Ansøgere nogen Veiledning: